

Noor 92 Publications
og
Norsk Dawah

Sannheten om Jesus ﷺ

Abo Mahi Yasir Hussain

© Noor 92 Publications 2022

© Norsk Dawah 2022

Sannheten om Jesus ﷺ

ISBN 978-82-93517-23-8

Oslo, 2022

Det må ikke kopieres fra dette manuset i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

إلى روح الشيخ أحمد حسين ديدات
Til minne om *shaykh* Aḥmad Ḥosayn Dīdāt
(1918–2005)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

INNHold

Innledning	7
Jomfru Maria ﷺ blir utvalgt	9
Profeten Jesus ﷺ blir født	10
Er profeten Jesus ﷺ Gud?	12
Begrepene «herre» og «gud»	17
Født uten far	18
Det største argumentet	19
Motargumenter fra Koranen	20
Det første budet	22
Gud har ikke en enbåren sønn, eller noen andre barn!	23
Motargumenter fra Koranen	25
Begrepene «Far og sønn» og «Rabb og ‘abd»	27
Hva var profeten Jesus ﷺ?	28
Gledesbudet	29
Er profeten Moḥammad ﷺ nevnt i Bibelen?	30
Høysangen	30
Andre vers i Bibelen	31
Israels barns brødre	33
Talsmannen, sannhetens ånd	34
Guds bekreftelse er størst	35
Avslutning	36
Litteraturliste	39

Innledning

I Guds navn, den Allbarmhjertige, den evig Nåderike. Måtte Guds fred og velsignelser være med profeten Moḥammad ﷺ.

Islam og kristendommen stammer fra den samme monoteistiske gudstroen. Begge religionene bekrefter at det bare finnes én Gud og det er Ham man skal tjene og tilbe. I islam har profeten Jesus ﷺ en høy status og er en anerkjent profet. I kristentroen har han fått en annen status og anses som noe mer enn en profet. Det er det vi ønsker å diskutere i dette heftet.

Gud ga profeten Jesus ﷺ tydelige tegn og styrket ham med engelen Gabriel ﷺ.^I Han kom for å stadfeste Toraen og fikk Evangeliet som var rettledning, lys og formaning fra Gud.^{II} Det er en del av muslimenes tro å tro på det som ble åpenbart for profeten Jesus ﷺ.^{III} For det var Gud som lærte ham skriften og visdommen og lot ham tale fra vuggen i tidlig barndom. Han fikk evnen til å vise mange mirakler og helbrede syke og gjenoppvekke døde.^{IV} Der det nevnes at noen av sendebudene ble gjort andre overlegne, ble profeten Jesus ﷺ nevnt med sitt navn.^V Profeten Johannes' ﷺ store oppgave var å bebude gledesbudet om profeten Jesus ﷺ.^{VI} Koranen bekrefter at jomfru Maria ﷺ fikk et gledelig budskap fra oven om at hun skulle få en sønn som skulle hete Jesus ﷺ og hans status skulle være stor i det dennesidige og hinsidige og han ville stå nær Gud.^{VII} Vår tro er den at profeten Jesus ﷺ ikke ble drept eller korsfestet, det var en person som fikk hans utseende. Gud sier at de som tror på det motsatte, følger antakelser og har ikke kunnskap om det som skjedde.^{VIII} Koranen mener at hans alder for denne gangen ble fullført og at han ble løftet opp til Gud.^{IX}

Det som skiller muslimenes og de kristnes tro, er at profeten Jesus ﷺ ikke var Gud eller Guds sønn i islam. Han var som profeten

^I Koranen 2:87.

^{II} Koranen 5:46.

^{III} Koranen 2:136.

^{IV} Koranen 5:110.

^V Koranen 2:253.

^{VI} Koranen 3:39.

^{VII} Koranen 3:45.

^{VIII} Koranen 4:157.

^{IX} Koranen 3:55.

Adam ﷺ i Guds øyne, han ble skapt ved at Gud befalte «bli!».^I Den dagen han vender tilbake, vil alle skriftens folk tro på ham før han dør.^{II} Muslimene tror ikke på treenigheten, i motsetning til det tror de på ett guddommelig Vesen som er Gud. Han er helligere enn å avle barn. Profeten Jesus ﷺ er et sendebud, Guds ord og en ånd fra Gud som Han overførte til jomfru Maria.^{III} Aldri ble det sagt av profeten Jesus ﷺ at folk skulle tilbe ham og hans mor.^{IV} Gud bekrefter selv at han var en rettskaffen person og ikke en syndig person.^V Profeten Jesus ﷺ og hans mor er Guds tegn for all verden^{VI} og gjenkomsten hans som muslimene tror på, er tegn på endetiden.^{VII} Målet han ble sendt med, var å rettlede folk og gjøre dem gudfryktige.^{VIII} Praksisen hans var den samme som de andre profetene.^{IX} Æren av å bebude gledesbudet om den siste profetens ﷺ komme etter seg, ble gitt til profeten Jesus ﷺ.^X De som trodde på profeten Jesus ﷺ, var Guds hjelpere og troende som Gud hjalp.^{XI}

Muslimenes tro er tydelig om at den ikke mener at profeten Jesus ﷺ er guddommelig, men en opphøyd profet som viste mange mirakler og tente håpets lys og kjærlighet til Gud i folks hjerte. Vi skal fordype oss i hva Bibelen mener om profeten Jesus ﷺ og sammenligne det med Koranens ord. Målet er å demonstrere at profeten Jesu ﷺ lære var basert på monoteisme. Heftets tema er relevant for både muslimer og de kristne, ved å studere det, vil de kunne sammenligne troen på profeten Jesus ﷺ i begge religionene og også forstå hva uenigheten er.

Fjellhamar, 22.05.2022

Abo Mahi Yasir Hussain

^I Koranen 3:59.

^{II} Koranen 4:159.

^{III} Koranen 4:171.

^{IV} Koranen 5:116.

^V Koranen 6:85.

^{VI} Koranen 21:91, 23:50.

^{VII} Koranen 43:61.

^{VIII} Koranen 43:63.

^{IX} Koranen 57:27.

^X Koranen 61:6.

^{XI} Koranen 61:14.

Jomfru Maria ﷺ blir utvalgt

Når hun hadde sin månedlige periode, gikk hun ut av gudshuset, eller når hun hadde behov for det, slik som å hente vann eller mat.

En dag var hun ute i et ærend, og så trakk hun seg alene tilbake til den østlige delen av Helligdommens hus. Da sendte Gud engelen Gabriel ﷺ til henne. Han viste seg for henne i en fullkommen menneskelig skikkelse. Jomfru Maria ﷺ sa: «I sannhet, jeg ber om den Allbarmhjertiges vern mot deg, hvis du nå er gudfryktig!» Engelen Gabriel ﷺ sa: «Jeg er kun en utsending fra din Herre, jeg har kommet for å skjenke deg en ren sønn.^I Maria! Sannelig, Gud har utvalgt deg og velsignet deg med renhet, og Han har i dag opphøyet deg over all verdens kvinner. Maria! Vær alltid din Herre hengiven, knel med ansiktet ned i tilbedelse og bøy deg i tilbedelse med dem som bøyer seg.^{II} Maria! Sannelig, Gud gir deg gledesbudet om et ord fra Ham. Navnet hans er Messias, Jesus, sønn av Maria. Han vil være opphøyd i det dennesidige og i det hinsidige. Han vil være av Guds svært nærstående tjenere. Han vil tale til folket både i vuggen og i moden alder. Han vil være av de rettskafne tjenerne til Gud.^{III}» Jomfru Maria ﷺ spurte Gud ved engelen: «Hvordan kan jeg få en sønn når ingen mann har rørt meg? Du vet at jeg ikke er ukysk!»^{IV} Engelen Gabriel ﷺ sa: «Forundre deg ikke, slik vil det skje! Herren din har sagt: 'Denne saken er lett for Meg, og det vil skje for at Vi skal gjøre ham til et tegn for menneskeheten og nåde fra Oss. Denne saken er forutbestemt!'^V Det er akkurat som Gud skaper det Han vil. Når Han bestemmer seg for et verk, befaler Han kun til det: 'Bli!', og det blir til. Gud vil lære ham skriften og visdommen, og Toraen og Evangeliet.^{VI}»

Jomfru Maria ﷺ, datter av Joakim, voktet sin kyskhet godt. Engelen blåste liv i hennes livmor gjennom skjortens halsåpning på Guds befaling.^{VII} Jomfru Maria ﷺ unnfanget barnet og gikk på avstand fra folket til et sted langt unna.^{VIII} Hun valgte å gjøre det for hun visste

^I Koranen 19:17–19.

^{II} Koranen 3:42–43.

^{III} Koranen 3:45–46.

^{IV} Koranen 19:20.

^V Koranen 19:21.

^{VI} Koranen 19:47–48.

^{VII} Moḥammad ibn ‘Omar ar-Rāzī, *At-Tafsīr al-kabīr*, 3. utg. (Beirut: Dār iḥyā’ at-torāth al-‘arabī, 1999), 22:183.

^{VIII} Koranen 19:22.

at Israels barn kom til å reagere, å beskyldte uskyldige folk var en vanesak for dem. Derfor trakk hun seg heller unna for å unngå beskyldninger og for at hun og det barnet som levde i hennes skjød, ikke skulle bli skadet av de urettferdige.

Profeten Jesus ❧ blir født

Jomfru Maria ❧ bar barnet i ni måneder, som de fleste mødre gjør.

Nyheten om at jomfru Maria ❧ var blitt gravid, spredde seg som ild i tørt gress. De som pleide å komme og gå hos profeten Sakarias' ❧ familie, sluttet å gjøre det. Noen gudløse folk gikk så langt som å beskyldte henne for utukt med snekkeren Josef, som tilba Gud i samme gudshus som henne. Etter disse beskyldningene begynte hun å leve i skjul og bosatte seg et sted langt unna.

Da rienes smerter tok overhånd, ble hun drevet til en daddelpalmestamme, for å lene seg til den. For ingen var hos henne i dette øyeblikket.^I Hun var 10 kilometer sør for byen Jerusalem.

Under profeten Moħammads ❧ natterreise ba engelen profeten ❧ å gå av ridedyret for å be til Gud. Profeten ❧ gikk av og ba til Gud. Engelen spurte: «Vet De hvor De har forrettet en bønn? De har forrettet en bønn i Betlehem, der Jesus ❧ ble født.»^{II}

Mange tanker gikk gjennom Jomfru Marias ❧ hode. Hun visste at Israels barn ikke kom til å la henne være i fred etter dette. Hun visste at de ikke kom til å godta sannheten, og ville vanære henne og hennes ærbare familie. Derfor sa hun: «Akk og ve, om jeg bare hadde dødd før dette og blitt helt borte og glemt!»^{III}

Da profeten Jesus ❧ var blitt født, ropte han: «Bli du ikke trist! Sannelig, din Herre har latt en vannkilde strømme under deg! Ryst daddelpalmetreets stamme mot deg, og det vil da falle over deg ferske, modne dadler. Spis og drikk, og behag dine øyne.»^{IV} Alt det

^I Noen skriftlærde har gjengitt fortellinger som sier at Josef var med henne under hele reisen, og hun satt på hans esel. Men disse fortellingene er blitt erklært som svake. Moħammad ibn Aħmad al-Qortobī, *Al-Jāmi' li aħkām al-Qor'ān*, 2. utg. (Kairo: Dār al-kotob al-mišriyyah, 1964), 11:93.

^{II} Aħmad ibn Sho'ayb an-Nasā'ī, *As-sonan aš-šoħrā*. 2. utg. (Aleppo: Maktab al-maṭbō'āt al-islāmiyyah, 1986), 1:221#450.

^{III} Koranen 19:23.

^{IV} Koranen 19:24–26.

var for å trøste henne, og gjøre henne klar for prøven som ventet, for den var langt verre.^I

Flere skriftlærde er av den oppfatningen at dette var om vinteren. Gud ga henne mat for det som det ikke var sesong for i bedeværelset, på samme måte opplevde hun også Guds velsignelser i dette tilfellet. Daddelpalmen var uttørket og hadde ikke blader eller frukt. Da hun tok på daddelpalmestammen, ble den frisk og fikk blader og bar modne saftige dadler.^{II}

Disse teoriene er ikke utledet av Koranens eller *ḥadīth*-litteraturens ord, men tolkninger som baserer seg på miraklene rundt profeten Jesu ﷺ og hans mors liv. Teorien om vinteren ser ut til å være tatt fra de kristne. En teori som ble oppfunnet omtrent 336 år e.Kr.

Ser vi på fødselshendelsen i et ikke-overnaturlig perspektiv – motsatt av det de skriftlærde har beskrevet den som – kommer vi til en annen konklusjon enn deres. Hun ble drevet til en daddelpalmestamme, for det var varmt. Hun søkte skygge under dens blader og ville lene seg til den av utmattelse. Hadde det vært vinter, ville det ha vært naturlig å søke ly i en hule mot kulden. Denne daddelpalmen stod der hun kom, og den ga henne skygge. Vannkilden vil si en liten elv som en bekk, som renner til daddelpalmen.^{III} Den kunne hun selv drikke av og rense seg selv og barnet. Det ville ha vært hardt å rense seg selv og barnet med det iskalde vannet, hvis det var vinter. Modne saftige dadler forteller at innhøstingstiden var inne. Det vil si enten august eller september, sett i lys av Koranens vers.^{IV}

Bibelen sier at gjeterne var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin.^V Det var vanlig at flokkene var ute fra midten av mars til november på denne tiden. Om vinteren var det vanlig at de var i ly i fjøset.

Profeten Jesus ﷺ var seks måneder yngre enn profeten Johannes ﷺ. Da profeten Sakarias ﷺ fikk gledesbudet om en sønn,

^I Ismā‘īl ibn ‘Omar ibn Kathīr, *Qaṣaṣ al-anbiyā’* (Kairo: Maṭba‘ah dār at-ta’līf, 1968), 2:389–390.

^{II} Ar-Rāzī, *At-Taḥsīn al-kabīr*, 21:525; Ibn Kathīr, *Qaṣaṣ al-anbiyā’*, 2:391; ‘Abdullāh ibn ‘Omar ibn Moḥammad al-Bayḍāwī, *Anwār at-tanzīl wa asrār at-ta’wīl* (Beirut: Dār iḥyā’ at-torāth al-‘arabī, 1997), 4:9.

^{III} Ibn Manẓūr al-Ifrīqī, *Lisān al-‘arab* (Beirut: Dār Ṣādir, 1993), 14:380.

^{IV} Koranen 19:24–26.

^V Luk 2,8.

vendte han hjem etter at han hadde fullført sine tjenestedager. Etter disse dagene ble hans hustru gravid.^I Han var en skriftlærd i gruppen Abia.^{II} Abia-gruppens tjeneste var i begynnelsen av den andre sabbaten i den tredje hebraiske måneden sivan (mai/juni). Etter tjenesten vendte han tilbake, og hans hustru ble med barn. Det vil si midten av måneden, antakeligvis. I hennes sjette måned ble engelen Gabriel ☩ sendt til jomfru Maria ☩,^{III} og hun ble også med barn. Det vil si midten av den niende måneden, kislév (november/desember). Profeten Johannes' ☩ fødsel vil da ha vært omkring midten av nisan (mars/april). Det fører til at profeten Jesus ☩ må ha blitt født rundt midten av tisjri (september/oktober).^{IV}

Hvis man ser på selve fødselen som en mirakuløs hendelse, kan det fortsatt konkluderes med at daddelpalmestammen hun ble drevet til, var uttørket av heten og mangel på vann. De skriftlærde baserte sin konklusjon på at den var uttørket. Men det gjør det ikke til en selvfølge at det var vinter.

Er profeten Jesus ☩ Gud?

Vi må se nærmere på påstanden om at profeten Jesus ☩ er Herren Gud, eller en del av Herrens guddom. Følgende er motargumentene:

1. Det første motargumentet er at Gud kan ikke bli født. Han er evig til evig, hvordan kan Han da bli unnfanget eller skapt og født? Han fikk livet tildelt av Gud, med andre ord hadde det ikke vært for Guds gave, ville ikke profeten Jesus ☩ ha eksistert: «For slik Far har liv i seg selv, har han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv ...»^V
2. Guds guddommelige vesen forandrer Seg ikke ifølge Bibelen,^{VI} men profeten Jesus ☩ opplevde å være et spedbarn, barn, ungdom og voksen, med hårvekst, vekt og høyde.

^I Luk 1,23–24.

^{II} Luk 1,5.

^{III} Luk 1,26–27.

^{IV} Michael Scheifler, «*On what day was Jesus born?*» Primitive Baptist Digital Library, www.primitivebaptist.net, <https://www.primitivebaptist.net/Articles/Misc/Onwhatdaywasjesusborn.htm> (opp søkt 11.05.22).

^V Joh 5,26.

^{VI} «Jeg, Herren, har ikke forandret meg, ...» Mal 3,6.

3. Gud er Allvitende – «For Herren er en Gud som allting vet, ...»^I – det finnes ikke en eneste ting som Han ikke har viten om.^{II} Profeten Jesus ☩ derimot, vet ikke om timen, bare Gud vet. Mangel på kunnskap er ikke av karakteristikkene til Gud, for Han er den Allvitende. Det står skrevet i Bibelen: «Men den dagen og timen kjenner ingen, ikke englene i himmelen og heller ikke Sønnen, bare Faderen.»^{III}
4. Hans vilje er bundet til en skjebne bestemt av Gud. Han råder ikke over sin skjebne. Derimot er Gud Den som forårsaker alt, og trenger ikke tillatelse fra en enestes til å la noe skje. Bibelen sier: «Min Far! Er det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil.»^{IV}
5. «... for Far er større enn jeg.»^V Her bekrefter han at en makt er større enn ham. Det vil si at den makten ikke kan være den samme som ham, og at det er noen som er over ham. Hvis det er noen som fortjener å bli kalt Gud, må det jo være den Høyeste makten, og ikke den som sier at det er noen større enn meg. Profeten Jesus ☩ har ikke den kategoriske makten som han kan anvende som han vil. Han gjorde det hans Herre befalte ham, og han etterlevde det Gud befalte. Gud adlyder ikke befalinger, Han er den som gir dem. Gud er ikke lydige, men Den som blir adlydt! Bibelen sier: «Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser sin Far gjøre. Det Far gjør, det gjør også Sønnen.»^{VI} En som ikke handler ved sin egen makt og er avhengig av en annen makt som alle andre, altså den Høyere makten, kan ikke være Gud. Bibelen sier: «Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv ... For jeg søker ikke det jeg selv vil, men det Han vil, Han som har sendt meg.»^{VII} Det andre vi må se på i dette verset, er at blir Gud sendt av noen. Er det ikke Han som skal være Den som sender sendebud og profeter, slik at de kan vise veien?

^I 1 Sam 2,3.

^{II} «... Hans forstand er uten grenser.» Sal 147,5.

^{III} Matt 24,36.

^{IV} Matt 26,39.

^V Joh 14,28.

^{VI} Joh 5,19.

^{VII} Joh 5,30.

6. Profeten Jesus ☩ opplyste den rike mannen, at kilden til godhet og det evige livet er Gud alene. Evig liv er det en troende vil arve i det kommende livet, altså få leve evig og lykksalig i Herrens paradisi. Profeten Jesus ☩ skiller mellom seg selv og Gud, som er godhetens kilde, hvorfra han selv mottar godhetens kraft: «Hvorfor kaller du meg god? Ingen er god uten én – det er Gud!»^I
7. Bibelen sier: «Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus.»^{II} Hvis Han er den eneste sanne Gud, hva gjør det profeten Jesus ☩ til da, hvis det hevdes at han også er Gud? Men verset gjør det helt tydelig at han kun er blitt sendt som et sendebud og en profet.
8. Hvordan kan han dø og fortsatt være evig. Alle skapninger ble skapt og skal smake døden. Den som ikke opplever dette eller gjennomgår disse fasene, kan kalles Gud. Den som smaker døden, er ikke Gud. Guddommelige egenskaper omfatter ikke det å dø. Bibelen sier: «For slik profeten Jonas var i buken på den store fisken i tre dager og tre netter, slik skal Menneskesønnen være i jordens dyp i tre dager og tre netter.»^{III} Vi vet at med dette menes det å dø på korset og så bli gravlagt, ifølge den kristne historien. Derfor kan ikke denne hendelsen sammenlignes med det som hendte med profeten Jonas ☩, for han levde i hvalens mage.
9. Det strider mot Guds guddommelige vesen å gjøre menneskelige handlinger. Men profeten Jesus ☩ gjorde menneskelige handlinger, slik som å spise og drikke^{IV} og sove og andre ting som kjennetegner et menneske.
10. Ifølge Bibelen er det ikke mulig å se Gud uten å dø, men profeten Jesus ☩ ble sett av flere tusen mennesker uten at de døde. Bibelen sier: «... for et menneske kan ikke se meg og leve.»^V

^I Mark 10,18.

^{II} Joh 17,3.

^{III} Matt 12,40.

^{IV} Luk 7,34.

^V 2 Mos 33,20.

11. Da profeten Jesus ☩ skal ha blitt korsfestet, kaller han på en Gud som ikke er ham selv. Det påstås at han skal ha sagt: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»^I Hvem har forlatt hvem? Har han forlatt seg selv, det sies jo at han og Gud var ett? Er det logisk av en person å spørre seg selv om hvorfor han har forlatt seg selv?
12. Profeten Jesus ☩ blir kalt den store øverstepresten, og så blir det sagt: «... men en som er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd.»^{II} Gud blir ikke satt på prøve eller utsatt for fristelser. Bibelen sier: «For Gud fristes ikke av det onde, og selv frister han ingen.»^{III} Det vil si at Herren Gud settes ikke på prøve.
13. Bibelen sier: «Må de alle være ett, slik du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, ... for at de skal være ett, slik vi er ett: jeg i dem og du i meg, så de helt og fullt kan være ett.»^{IV} Spørsmålet blir som følger: «Har de alle blitt smeltet om til ett?» Hvis ikke, og hvis dette verset blir fortolket som å bli en del av et større forhold, må man også være ærlig med seg selv når man tolker å legge noen til i Herrens guddom. Er man villig til å bevare profeten Jesu ☩ guddom, men ikke Guds guddom?!
14. Selv Paulus skrev: «For alt la han under hans føtter. Når det står alt, er det klart at Gud er unntatt. Det er jo Gud som legger alt under ham. Men når alt er underlagt ham, skal også Sønnen selv underordne seg Gud, ...»^V Atter en gang påpekes det at det er snakk om to forskjellige vesener. Alt ble lagt under profeten Jesu ☩ føtter, men ikke Herren, og profeten Jesus ☩ skal underordne seg Gud.
15. Profeten Jesus ☩ steg opp til noen i himmelen, og Den han steg opp til, var ikke ham selv. Bibelen sier: «... si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud.»^{VI} Hvis han selv er Gud, og så har han en sann

^I Matt 27,46.

^{II} Hebr 4,15.

^{III} Jak 1,13.

^{IV} Joh 17,21–23.

^V 1 Kor 15,27–28.

^{VI} Joh 20,17.

- Gud over seg også, leder ikke det til to guder? Hvordan forblir vi forankret i troen på det første budet?
16. Gud er ikke et menneske, ifølge Bibelen: «Gud er ikke et menneske, så han lyver, et menneskebarn, så han skifter sinn.»^I Ordet «Menneskesønn» forekommer om lag 80 ganger i de fire evangeliene i Det nye testamentet. Ordet er kun brukt i de såkalte utsagnene til profeten Jesus ☩.
17. «Da åtte dager var gått og han skulle omskjæres ...»^{II} Skal Han som er helligere enn helligst, bli omskåret, Han som befaler «Bli!» og det blir til? Dette kan ikke være av karakteristikkene til Gud.
18. «Kan et menneske være rettferdig for Gud, kan den som er født av en kvinne, være ren?»^{III} Med «ren» må vi forstå at det betyr å være ren nok til å være Gud. For ellers finnes det jo profeter og andre helgener som blir gitt renhet og hellighet av Gud. Det blir sagt i Bibelen: «Han fikk navnet Jesus, det som engelen hadde gitt ham før han ble unnfanget i mors liv.»^{IV} Hvis han var i sin mors liv, kom han ut fra det som alle andre mennesker gjør. Selv Bibelen nevner: «Da renselstiden som Moseloven påla dem, var forbi, tok de ham med opp til Jerusalem ...»^V Det vil si at hans mor ble uren etter denne fødselen, og den som ble født, kom med urenhet på sin kropp ut av sin mors liv. Hvordan kan Gud være uren og hellig samtidig?
19. Gud alene er tilbedelsesverdige. Profeten Jesu ☩ skuddbønner rettes til noen andre enn ham selv. Det er meget interessant å se at han lærer sine tilhengere å ikke be som hedningene. De skulle nemlig ikke bare ramse opp ord, men ha en oppriktighet i skuddbønnen. Hva kan vel være en større oppriktighet i skuddbønnen enn at den er rettet til Gud som bønnehører og oppfyller den skuddbønnen. Det påstås at han skal ha sagt under skuddbønnen: «Vår Far i himmelen!»^{VI} Det blir ikke

^I 4 Mos 23,19.

^{II} Luk 2,21.

^{III} Job 25,4.

^{IV} Luk 2,21.

^V Luk 2,22.

^{VI} Matt 6,9.

sagt: «Jeg er Faren som står rett for nesen på dere!» Men han viser til En som er over ham.

Argumenter som brukes for å fremme profeten Jesu ☩ del i guddommeligheten, er mange, vi ser på de viktigste.

Begrepene «herre» og «gud»

Begrepet «herre» blir misbrukt, og det blir forsøkt å opphøye profeten Jesus ☩ fra å være profet til Gud ved det. Men når det gjelder ordet «herre» brukt om profeten Jesus ☩, blir det ikke brukt i den forstand at han er Gud. For hvis man skal tolke det slik, blir det svært problematisk å forklare følgende vers: «Unnskyld oss, herre»^I, for her er det ikke en profet, men faktisk en bestyrer av huset hans som kalles herre. Hettittene sa til profeten Abraham ☩: «Hør på oss, herre!»^{II} Et annet sted blir det sagt i Bibelen: «Herre, du som er gud for min herre Abraham, ...»^{III} Hvis man ikke holder seg innenfor troens logikk i dette tilfellet, vil det bety at det er to guder vi har med å gjøre her. Slik finnes det også mange andre eksempler. Selv på norsk bruker vi det for å vise at en person har høy rang og er fornem. Dette ordet brukes for å respektere og ikke for å guddommeliggjøre noen.

Profeten Jesus ☩ har faktisk også blitt kalt «tjener»: «Nei, Abrahams og Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har herliggjort sin tjener Jesus.»^{IV} Her gjøres han til tjener. Hvis han før var Herren Gud, er han nå blitt nedgradert til en tjener? Man må se på ting helhetlig, og ikke velge og vrake som man selv vil.

Ser vi nøye på konteksten i Tomas' utsagn: «Min Herre og min gud!»^V, forstår vi at det var et plutselig følelsesuttrykk. Han utbrøt av det han så og opplevde. Hvis det ikke godtas, og det sies at profeten Jesus ☩ ikke nektet ham da han sa det han sa, må vi se på følgende vers i Bibelen: «... og du skal være som gud for ham. Ta denne staven i hånden. Med den skal du gjøre tegnene!»^{VI} Hvis han kalte ham gud, må det ha vært for de tegnene han gjorde, og ikke for at han mente at

^I 1 Mos 43,20.

^{II} 1 Mos 23,6.

^{III} 1 Mos 24,12.

^{IV} Apg 3,13.

^V Joh 20,28.

^{VI} 2 Mos 4,16–17.

han var Herren Gud, for ordet «gud» er blitt brukt på forskjellige måter i Bibelen. Uansett kan ikke denne hendelsen godtas fra islamsk synspunkt, for vi tror ikke på korsfestelsen og heller ikke på denne oppstandelsen, men vi tror på at han steg opp og skal stige ned igjen.

I Paulus' brev til Titus finner vi: «... at vår store gud og frelser Kristus Jesus skal komme i herlighet.»^I Det er tydelig hva Paulus ser på ham som. Kun ett spørsmål vil bli stilt, hvorfor sier han da: «Men for oss er det én Gud, vår Far. Alt er fra ham, og til ham er vi skapt. Og det er én Herre, Jesus Kristus.»^{II}? Det virker som om han ikke er forankret i troen, noen ganger gjør han dem til ett, mens andre ganger deler han dem i to forskjellige vesener. I sitt brev til korinterne kaller Paulus djevelen «gud»: «For denne verdens gud har blindet de vantros sinn, ...»^{III} Skal det nå oppfattes at djevelen også er Gud? I Bibelen står det skrevet: «Se, jeg har gjort deg til en gud overfor farao.»^{IV} Er dette også en gud? Vi forstår i lys av det at til tider blir ordet «gud» brukt om andre enn Herren Gud i Bibelen. Slik som om en som forvalter på Hans vegne, eller en som hersker eller er satt over en gruppe, en som er mektig, en som har autoritet til å dømme.^V

Født uten far

En påstand som framsettes, er at han hadde en mor, men ikke en far, derfor må hans far være Gud, noe som fører til at han har en del i guddommen, og derfor er han guddommelig. Men hva med profeten Adam ✠? Han hadde verken far eller mor, det gjør vel Gud til begge deler for ham. Det resulterer i at han har enda større del i guddommen enn profeten Jesus ✠, og blir til en enda større gud enn ham. En annen person i Bibelen, kjent som Melkisedek, var konge og prest. Om han står det skrevet: «Han er uten far og uten mor og har ingen ættetavle. Hans dager har ingen begynnelse, og livet hans tar ikke slutt. Slik er han lik Guds Sønn; han er og blir prest for alltid.» Igjen er det en person som overstiger profeten Jesus ✠ i å være gud! For denne har verken mor eller far. Han har ikke engang en ættetavle,

^I Tit 2,13.

^{II} 1 Kor 8,6.

^{III} 2 Kor 4,4.

^{IV} 2 Mos 7,1.

^V Bible Hub, «430. elohim,» www.biblehub.com, <http://biblehub.com/hebrew/430.htm> (oppsøkt 14.05.22).

både profeten Jesu ☩ og profeten Adams ☩ ættetavle er nevnt i Bibelen. Men denne Melkisedek har ingen. Han har ingen begynnelse, og livet hans tar ikke slutt. Profeten Jesus ☩ ble skapt, om han var et ord til å begynne med eller et barn som ble født. Hvis man godtar at han ble korsfestet, betyr det at han fikk smake den døden alle smaker, og det betyr at han hadde en form for slutt også. Med andre ord har han en begynnelse og slutt, men det har ikke Melkisedek. Er dette også en større gud enn ham? Ingen av dem har en del i guddommen, og heller ikke har noen andre det.

Det største argumentet

Det største argumentet som framsettes, er som følger: «Jeg og Far er ett.»ⁱ For å forstå disse ordene må vi tilbake til Johannes 10,22 og få med hele konteksten. I tempelet ble profeten Jesu ☩ omringet av jødene, og de ba ham si det rett ut om han var Messias, eller ikke. Han forklarte at han allerede hadde sagt det til dem, men de hadde forsverget ham. Han fortalte om sine gjerninger, at de mirakler han utførte, var gjennom Guds kraft, og de vitnet om at han var kommet som et tegn på Herrens allmakt – å la en jomfru føde en sønn. Så opplyste han dem om at de ikke var hans tilhengere, for de trodde ikke på ham. De som fulgte ham, etterlevde hans lære. Han ga dem evig liv, det livet som Gud har lovet Sine tjenere i paradiset. Videre sa han at de ikke kan rives ut av hans hånd, for de har trodd og lever ifølge Herrens bud. Han opplyste dem at Gud er større enn alle de maktene som kommer til å forsøke seg mot hans disipler, derfor kunne de aldri rive dem ut av Herrens hånd. Eller det Gud har gitt ham, var større enn alt. Det vil si at Gud skal verne hans sanne tilhengere, og derfor kan ikke de skade dem. Etter det sa han at han og Gud var ett. De er ett i den forstand at Hans vilje er hans liv. De var ett i formålet, for det var Gud som sendte ham for å frelse Israels barn og vise dem Herrens mirakler, og han utførte dem ved Guds vilje. Det gjør dem ikke til ett vesen.ⁱⁱ For Bibelen hevder at profeten Jesus ☩ skal ha bedt til Gud om at han og Gud og disiplene skulle være ett og være i dem.ⁱⁱⁱ Fortsatt er betydningen at de deler meningen og formålet. Gud ga profeten Jesus ☩ befalinger, han viderebrakte det til sine følgere, som

ⁱ Joh 10,30.

ⁱⁱ Joh 10,22–30.

ⁱⁱⁱ Joh 17,21–23.

skulle adlyde dem og bringe dem videre til sine elever. De blir ett med ham i å fullbyrde hans livsoppgave og spre sannheten.

Hvis vi går tilbake til Johannes 10,31, finner vi at jødene ville steine profeten Jesus ☩. Han spør dem da hvorfor de så gjerne vil steine ham når han viste dem gode gjerninger fra Herren? Jødene ville ikke miste makten, derfor fant de på unnskyldninger for å drepe ham, enda de innerst inne hadde oppfattet at han var Messias. De beskyldte ham for blasfemi. De sa at han påstod å være Gud, enda han var et menneske. Da sa han at det står skrevet i loven: «Jeg har sagt: 'Dere er guder'?» Hvis de som mottok Guds ord ble kalt guder, bryter ikke det loven. Her er det viktig å forstå at de som blir kalt guder, er de som mottok ord fra Herren, altså hans sendebud. Etter det gjorde han det fullstendig klart når han spurte dem hvorfor de beskyldte ham for blasfemi, enda han sa kun at han var Guds tjener^I. Han opplyste dem at han var oppriktig i sine gjerninger, for det han gjorde, var fra Gud. Argumentet hans forklarer at hvis de i det minste tror på gjerningene, vil de forstå at det han gjør, er fra Gud, og ikke fra ham, dermed vil de innse at han er kun kommet for å gjøre det han ble sendt for. De er ett, vil da si: Herren befaler og tjeneren tjener, og deres sak er ett.^{II}

Hvorfor finner man ikke et direkte utsagn som sier det disse som bryter monoteismens grunnleggende prinsipp, sier. Hvis det virkelig var så at profeten Jesus ☩ ba om å bli tilbedt av sine følgere, eller at han skulle likestilles med Gud, da hadde det nok vært et helt tydelig vers i Bibelen, som hadde sagt: «Jeg, Jesus er Gud, tilbe meg!» Men vi finner ikke det.

Motargumenter fra Koranen

Etter å ha sett hva som står skrevet i Bibelen, er det også viktig å se hva Koranen sier, slik at man kan se hva den også mener.

1. Når det gjelder å være skapt uten en far, sier Gud: «Sannelig, Jesu eksempel er i Guds øyne helt likt Adams, som Han formet av leire, etter det sa Han til ham: 'Bli!', og han ble til.»^{III} Dette verset ble åpenbart som et svar på denne påstanden fra de kristne: «Han har ingen menneskelig far, derfor må hans far være Gud.» Motargumentet var da at profeten Adam ☩ ble jo

^I Ordet sønn er blitt brukt i Bibelen, det betyr kun: «en som står Gud nær».

^{II} Joh 10,31–38.

^{III} Koranen 3:59.

født uten både far og mor, derfor beviser ikke det at han var Guds sønn. Lærdommen i talen er at Gud valgte å skape ham gjennom hans mor for at det skulle være noe begripelig for menneskene. For det å bli skapt uten mor og far er helt ubegripelig.¹ Denne måten å skape ham på gjorde Guds allmakt tydeligere, for å skape noen uten mor og far ville ikke blitt godtatt i det hele tatt. Verset legger også vekt på at den enes skapelse var mer underlig enn den andres, men fortsatt er det ingen som kaller ham Gud.

2. Det står skrevet i Koranen: «Uten tvil har de vist vantro som sier: 'Sannelig, Gud er Messias, sønn av Maria!」 Etter det sier Han at hvis Han skulle ta den avgjørelsen å tilintetgjøre både profeten Jesus ﷺ og hans mor og alle andre som er på jorden, hvem skulle da kunne berge dem? Forstår de ikke at Gud alene er Herren og allmakten hviler i Hans hånd, og Han skaper det Han vil.ⁱⁱ Han opplyser at alt avhenger av Ham.
3. Gud sier: «Messias, sønn av Maria, er ikke noe annet enn et sendebud! Sannelig, det har passert mange sendebud før ham, og moren hans var en sannferdig person. Begge pleide å spise mat.»ⁱⁱⁱ Han er ikke Gud eller Hans enbårne sønn. Det er mange andre som utførte mirakler før ham også. Hvis han var Gud, og hans mor Guds mor, hvorfor var de avhengige av å spise mat? Han bekrefter at de var menneskelige, og ikke guddommelige.
4. Gud vil spørre profeten Jesus ﷺ: «Å, Jesus, sønn av Maria, sa du til menneskene: 'Tilbe meg og min mor som to guder i tillegg til Gud!」?» Profeten Jesus ﷺ vil svare: «Hellig er Du! Det er meg ikke passelig å si noe jeg ikke har rett til. Hvis jeg hadde sagt det, ville Du i sannhet ha visst det. Du kjenner til alt det som bor i mitt hjerte, men jeg kjenner ikke til det som er i Din viten. Sannelig, Du har i Din viten alt det usette. Jeg sa ikke noe annet til dem enn det som var meg befalt av Deg å si: 'Tilbe Gud alene, min Herre og deres Herre!' Og jeg var underrettet om dem så lenge jeg var blant dem, men da Du løftet meg opp, var det Du alene som var vokter over dem, og

ⁱ Ar-Rāzī, *At-Tafsīr al-kabīr*, 8:242–243.

ⁱⁱ Koranen 5:17.

ⁱⁱⁱ Koranen 5:75.

Du er vitne til alle ting.»^I Dette avhøret vil finne sted på dommens dag, profeten Jesus ﷺ vil skjelve av dette avhøret til de grader at hans knokler vil klapre og det vil bli hørt.^{II} Gud tviler ikke på Sitt sendebud, og heller ikke er det skjult for Ham hva han har gjort, det er for at de som hører på og kaller seg hans følgere, skal få et sikkert og rettferdig bevis. Når spørsmålet stilles, gjør han det helt klart at Gud er helligere enn at noe slikt skal bli sagt om Ham. Han opplyser at Gud vet alt det han vet, men han vet ikke alt det Gud vet. Han sier at han ikke kan holdes ansvarlig for deres usannferdige trosoverbevisning om å splitte opp Herrens guddom i to eller tre, for han var ikke blant dem da de begynte med det. Han befalte dem å tilbe Gud alene.

5. Gud sier: «Jødene sa: 'Esra er Guds sønn!', og de kristne sa: 'Messias er Guds sønn!' Dette er deres egne ord som de sier med sin munn. De etterligner deres ord som har vist vantro før.»^{III} Å bli gjort til Guds sønn, slik som profeten Jesus ﷺ ble, ble også profeten Esra ﷺ gjort til av Israels barn. Det er viktig å vite at det ikke var alle jøder som sa det,^{IV} og det var også tilfellet for de kristne. Det er ikke en ny ting å gi noen del i Herrens guddom, mennesker har gjort det siden tidenes morgen.

Det første budet

Det står tydelig i Bibelen: «Før Meg er ingen gud blitt formet, og etter Meg skal ingen komme. Jeg, Jeg er Herren, det finnes ingen annen frelser enn Jeg.»^V Det fantes aldri en Gud før Ham, og heller ikke vil det være en etter Ham. Det er Han alene som er Herren Gud og frelsens kilde, selv profeten Jesus ﷺ er avhengig av den frelsen.

Det første budet stadfester monoteismens grunnprinsipp: «Du skal ikke ha andre guder enn Meg.»^{VI} Neste bud er: «Du skal ikke lage

^I Koranen 5:116–117.

^{II} Al-Qortobī, *Al-Jāmi' li aḥkām al-Qor'ān*, 6:375.

^{III} Koranen 9:30.

^{IV} Al-Qortobī, *Al-Jāmi' li aḥkām al-Qor'ān*, 8:116.

^V Jes 43,10–11.

^{VI} 2 Mos 20,3.

Gud har ikke en enbåren sønn, eller noen andre barn!

deg gudebilder, ...»^I Videre sies det: «Dere skal ikke lage dere noen gud ved siden av Meg. Guder av sølv eller gull skal dere ikke lage dere.»^{II} «Du må ikke lage deg støpte guder.»^{III} De som sidestiller Gud og profeten Jesus ✝, bryter disse budene daglig. Nesten hver eneste kirke har en statue som de hevder er profeten Jesus ✝, og den tilbes. Hvordan kan dette rettferdiggjøres? Bibelen forbyr jo gudebilder: «Vokt dere så dere ikke glemmer pakten som Herren deres Gud har sluttet med dere, og lager dere gudebilder i skikkelse av noe som Herren din Gud har gitt deg forbud mot.»^{IV} og «Der kommer dere til å dyrke guder som er laget av menneskehender, stokk og stein som verken kan se eller høre, spise eller lukte.»^V Er ikke det klart nok når det sies: «Alle som dyrker gudebilder og skryter av avguder, skal bli til skamme.»^{VI} Det gjelder å innse: «Kan mennesker lage seg guder? De er da ikke guder.»^{VII}

Gud har ikke en enbåren sønn, eller noen andre barn!

Bibelen sier: «For så høyt har Gud elsket verden at Han ga sin sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.»^{VIII} Men den motsier seg selv når den sier: «Da så gudesønnene at menneskedøtrene var vakre ... For gudesønnene gikk inn til menneskedøtrene, som fødte dem barn.»^{IX} Her er det tydelig i Det gamle testamente at det fantes andre gudesønner enn den såkalte enbårne. Følgende skal ha blitt sagt til profeten David ✝: «Jeg vil kunngjøre det Herren har fastsatt. Han sa til meg: 'Du er Min sønn, Jeg har født deg i dag ...!'^X Her ser vi enda en som deler tittelen «eneste fødte sønn». Et annet eksempel er: «Så en dag kom gudesønnene og

^I 2 Mos 20,4.

^{II} 2 Mos 20,23.

^{III} 2 Mos 34,17.

^{IV} 5 Mos 4,23.

^V 5 Mos 4,28.

^{VI} Sal 97,7.

^{VII} Jer 16,20.

^{VIII} Joh 3,16.

^{IX} 1 Mos 6,2–4.

^X Sal 2,7.

trådte fram for Herren.»^I Enda et eksempel kan framsettes, for å klargjøre: «Så sier Herren: Israel er min førstefødte sønn.»^{II} En annen blir også kalt for det samme: «Og Efraim er min førstefødte sønn.»^{III} Men det er ikke bare Det gamle testamente som motsier denne påstanden som fremmer flerguderi, faktisk gjør også Det nye testamente det når det opplyser oss om Josefs slektslinje. Det siste leddet lyder: «Adam, sønn av Gud.»^{IV} En ting er tydelig gjennom disse versene, at det finnes ikke bare én enbåren sønn ifølge Bibelen. Et annet sted blir det sagt i Bibelen: «Alle som drives av Guds Ånd, er Guds barn.»^V

Vi må se grundigere på begrepet som blir brukt. Uttrykkene «sønn, Guds sønn/barn» på hebraisk er blitt brukt for å uttrykke et særskilt inderlig og kjærlig forhold til Gud.^{VI} Med andre ord beskriver det en person som følger alle Guds bud fullkomment, og oppnår et forhold til Ham som ikke kan oppnås av enhver. Det sistnevnte verset kan forstås i lys av ovennevnte forklaringen av ordet.

Det samme gjelder når man ser på ordet «Far», det er det eneste ordet som kan brukes i svar på en så kjærlig tittel som sønn. Slik som i følgende vers: «Min far, Du er min ungdoms venn.»^{VII} «For Du er vår far! ... Du, Herre, er vår far.»^{VIII} «Men nå, Herre, er Du vår far!»^{IX} «Jeg vil være far for ham, og han skal være sønn for Meg.»^X. Med hensyn til denne bruken av ordet blir det brukt for å betegne: Han som oppfostrer, fører tilsyn med, rettleder og holder et øye med kjærlighet over dem. Den som lar noe oppstå for første gang. Det er brukt for å respektere og ære.^{XI}

Når begge disse begrepene står for å ære og vise kjærlighet, avsanner det teoriene om at Gud har biologiske barn, eller at Han i det

^I Job 2,1.

^{II} 2 Mos 4,22.

^{III} Jer 31,9.

^{IV} Luk 3,38.

^V Rom 8,14.

^{VI} Bible Hub, «*l121. ben*,» www.biblehub.com, <http://biblehub.com/hebrew/l121.htm> (oppsøkt 14.05.22).

^{VII} Jer 3,4.

^{VIII} Jes 63,16.

^{IX} Jes 64,7.

^X 2 Sam 7,14.

^{XI} Bible Hub, «*l. ab*,» www.biblehub.com, <http://biblehub.com/hebrew/l.htm> (oppsøkt 14.05.22).

Gud har ikke en enbåren sønn, eller noen andre barn!

hele tatt har barn/sønner som skapninger. For hvis begrepene forstås som barn som fødes, altså «førstefødte» og «eneste fødte», strider det mot Herrens karakteristikk og egenskaper. Derfor er det viktig å forstå at begrepene som innebærer «å føde», ikke på noen som helst måte kan relateres til Gud. For Han er Skaperen: Den som danner, gir form, framstiller, grunnlegger, kreerer, oppretter, utvikler.

Han kan ikke anses som en som føder, for det betyr å barsle, få barn (fysisk), nedkomme, sette barn til verden. Hvis vi nå skulle godta ordet «føde», slik som det er brukt om Gud i Bibelen, og ser nøye på hva å føde betyr, betyr det at Gud er som Sine skapninger. Dette er menneskers og dyrs egenskaper og karakteristikk, ikke Herrens.

Motargumenter fra Koranen

Koranen fornekte også at Gud har biologisk avkom. Følgende er noen av argumentene:

1. De sier: «Gud har avlet en sønn!» Helligere er Han enn det, Han er den Selvtilstrekkelige, Ham tilhører alt som er i himlene og alt som er på jorden. Dere har ikke noe bevis for det dere sier; sier dere om Gud det dere ikke engang vet noe om selv?^I Et liv former seg til flere liv. Barn bærer sine foreldres karakteristikk og egenskaper gjennom gener. For at deres avkom skal fortsette og deres liv skal føres videre, er de avhengige av sine barn. Men Gud trenger ikke barn for å være evig, Han er fra evigheten til evigheten. Grunnløse tanker godtas ikke som bevis.
2. Gud tilbakeviser også påstanden om at Han har døtre.^{II}
3. Gud sier at det passer ikke Hans guddommelige vesen å føde en sønn. Han befaler kun «Bli!»^{III} Han trenger ikke en kvinne for at hun skal bære Hans barn i ni måneder, for så å føde det.
4. Han gjør det klart at de som det sies om at er Guds barn, om det skulle være engler eller mennesker, er egentlig Hans ærede tjenere.^{IV} Han tillater dem å utføre overnaturlige ting, det gjør dem ikke til guddommelige.

^I Koranen 10:68.

^{II} Koranen 16:57.

^{III} Koranen 19:35.

^{IV} Koranen 21:26.

5. Gud opplyser at Han ikke har avlet barn, og det fins heller ikke sammen med Ham en eneste annen gud. Hadde Han hatt en medgud, ville nok den ha sine skapninger under sin makt. Da ville det ha blitt krig mellom gudene.^I Slik som vi finner i gresk mytologi: Eldre guder kriger mot yngre guder for å herske. Eller at en gud fryktet at barnet hans skulle ta makten fra ham, slik som i myten om Kronos og Zevs. I hinduistisk mytologi finnes det også kriger mellom guder. Derfor gjør Gud det tydelig at ingen er Ham likestilt i herredømmet.^{II}
6. Gud kaller dem som påstår at Han har biologiske barn, for løgnere.^{III}
7. Et annet vers som er en tankevekker, er det følgende verset: «Hvis Gud hadde hatt til hensikt å avle barn, kunne Han ha utvalgt hvem Han enn ville av Sine skapninger.»^{IV} Hvorfor velge et menneske, hvorfor ikke velge noe som er mer unaturlig enn det. En skapning uten behov for å spise og drikke og deretter oppsøke avtredet, sove, smile, gråte og alt det et menneske er avhengig av å gjøre.
8. Gud befalte Sitt siste sendebud ﷺ å si: «Hvis den Allbarmhjertige skulle ha hatt et barn, ville jeg ha vært den første til å tilbe det.»^V For å ha et barn innebærer at den som får det, overfører noen av sine gener til det. Det barnet vil arve trekk av sin fars utseende og hans karakteristikk og egenskaper. Hvis vedkommende gjør det, må han også arve guddommeligheten. Derfor ville det ha vært naturlig å tilbe barnet også, men vi vet at profeten Moḥammad ﷺ tilba ingen andre enn Gud den Ene.
9. Kapittel 112 i Koranen manifesterer monoteismen fullkomment. Dette kapitlet er kjent som «Oppriktigheten – الإخلاص». Det arabiske ordets grunnbetydning er å rense bort det som er av skitt og smuss på en ting og å gjøre det hellig.^{VI} Den

^I Koranen 23:91.

^{II} Koranen 25:2.

^{III} Koranen 37:152.

^{IV} Koranen 39:4.

^V Koranen 43:81.

^{VI} Aḥmad ibn Fāris ar-Rāzī, *Mo 'jam maqāyīs al-loghah* (Beirut: Dār al-fikr, 1979), 2:208.

Gud har ikke en enbåren sønn, eller noen andre barn!

terminologiske betydningen er: «Å rense sitt hjerte for alt annet enn Gud.»¹ Med andre ord vier man hele sitt hjerte og vesen til Gud alene. For det er oppriktigheten som gjenspeiler troen på Hans enhet.

Gud sier at Han er én. Han bruker pronomenet «Han», for det arabiske pronomenet «han» brukes ikke for det som er parvis eller flertall. Slik som for kroppsdelene som det er to av, bruker vi pronomenet «hun» på arabisk. For flertall av ikkelevende ting benyttes entallspronomenet «hun». Med dette gjør Han det tydelig at Han er én, ikke to (parvis) og heller ikke flere enn det. «Én» gjør det helt klart at Han deler ikke Sin guddom med noen.

«Alt avhenger Gud!» Hans guddommelige vesen kan aldri forandres, i motsetning til skapningenes, for de er både eksisterende og ikke-eksisterende. Deres eksistens avhenger av Guds eksistens. Herrens eksistens er evigvarende og uavhengig.

«Han har ikke født noen, og heller ikke er Han blitt født av noen.» Hans guddom går ikke i arv, og Han har ikke arvet Sin guddom fra noen.

«Ingen er Ham lik!» Verset trengs ikke å tolkes, det taler for seg. Alt peker på ett ord i hele kapittelet, nemlig: «Én!»

Det er også verdt å vite at hver gang Han sier at Han er helligere enn å føde barn, betyr det at Hans ære og status er helligere og høyere enn at Han skal føde barn. Det er ikke snakk om hva Han makter eller ikke makter.

Begrepene «Far og sønn» og «Rabb og 'abd»

Det kjærlige forholdet mellom menneskene og Herren, har også blitt bevart i Koranen. Vi finner at «Far og sønn» er blitt brukt metaforisk i Bibelen. Dette forholdet har blitt bevart gjennom ordene *Rabb* og *'abd*. Gud bruker *Rabb* som Forsørger, Oppfostrer, Forsyner, Han som fører menneskene gjennom alle fasene i livet. Gud bønhører Sine

¹ Al-Ḥosayn ibn Moḥammad ar-Rāghib al-Iṣfahānī, *Al-Mufradāt fī gharīb al-Qor'ān* (Beirut: Dār al-qalam, 1991), 292.

tjenere,^I Han fjerner vansker og smerte,^{II} Han tilgir alle synder,^{III} det gode kommer fra Ham^{IV} og Han er den som elsker Sine skapninger mest.^V Det sistnevnte betyr at Han tilgir Sine tjenere (skapninger) basert på Sin kjærlighet til dem, og Han har ikke barn, at Han tilgir dem kun for det barnets skyld.^{VI}

Gud sier: «Adams sønn banner til meg når han sier at Gud har født et barn, for Jeg er Den alt avhenger av. Jeg har ikke født noen, og heller ikke har noen født Meg, og ingen er Meg lik!»^{VII} Profeten Moḥammad ﷺ sa: «Ingen er så tålmodig som Gud er mot det Han må høre av smertende ord. De tilskriver Ham barn, men fortsatt gir Han dem god helse og forsyner dem.»^{VIII}

Hva var profeten Jesus ﷺ?

Hvis det er blitt klart for oss gjennom argumentene at han ikke var Gud eller Hans enbårne sønn, hva var han da? Det står skrevet i Bibelen: «Det er profeten Jesus ...»^{IX} Hans livsoppgave er den samme som alle profeter og sendebud noen gang har hatt. Da han ble spurt av en av de skriftlærde om det første budet, altså det viktigste budet, svarte han: «Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én.»^X Det svaret beviser hva hans virkelige lære var ifølge Bibelen. Han hadde intet begjær om å bli dyrket eller tilbedt. Hans eneste mål var og kommer til å være, å spre sannheten om Gud den Ene og den Sanne.

Koranen gir et tydelig svar på hva og hvem han var: «Dere skriftens folk! Overskrid ikke grensene i deres trosoverbevisning. Si ikke om Gud noe annet enn sannheten! Sannheten er at Messias, Jesus, sønn av Maria, er Guds sendebud og Hans ord som Han overførte til Maria, og en ånd fra Ham. Tro derfor på Gud og sendebudene Hans, og si ikke: 'Treenighet!' Slutt med det, det er det

^I Koranen 2:186.

^{II} Koranen 6:17.

^{III} Koranen 39:53.

^{IV} Koranen 4:79.

^V Koranen 85:14.

^{VI} Al-Qorṭobī, *Al-Jāmi' li aḥkām al-Qor'ān*, 19:296.

^{VII} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, 6:180#4975.

^{VIII} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, 9:115#7378.

^{IX} Matt 21,11.

^X Mark 12:28–29.

beste for dere. Sannelig, Gud er den eneste Guden. Helligere er Han enn at Han skulle ha en sønn! ...»^I

Han er Messias, Jesus ﷺ, sønn av Maria, og ikke Gud! Han er den frelseren som ble lovet til Israels barn. Han er Guds sendebud, ikke Hans biologiske sønn. Han er Herrens ord som ble overført til jomfru Maria ﷺ. Han var resultatet av Guds ord «Bli!», derfor er han blitt kalt «Guds ord». Han ble til uten far idet Herren sa: «Bli!», og etter det vokste han i sin mors liv. Ånd fra Ham betyr at Han ble skapt ved Herrens befaling. «En ånd fra Ham» ble sagt for å opphøye hans status, ikke det at han er Guds ånd, eller en del av den. For da hadde ikke Gud sagt: «... si ikke: 'Tre!'» Det er også verdt å vite at all ånd/sjel blir skapt av Gud, og blir blåst inn i fosteret etter hundre og tjue dager,^{II} men denne ånden ble blåst direkte inn i hans mors liv idet hun ble gravid.

Gledesbudet

En dag talte profeten Jesus ﷺ til folket: «Dere Israels barn! Sannelig, jeg er et Guds sendebud sendt til dere for å stadfeste Toraen, som var før meg, og for å bebude gledesbudet om ett sendebud som vil komme etter meg, hvis navn er Ahmad!»^{III} Han opplyste dem at profetskapet hadde tatt slutt blant dem, og at etter ham skulle en arabisk profet fra Mekka komme. Han skulle avslutte profetskapet. Navnet til den profeten er Aḥmad, og det er Moḥammad ﷺ, sønn av ‘Abdollāh ﷺ, som stammer fra profeten Ismael ﷺ, sønn av profeten Abraham ﷺ.^{IV}

«De finner nedskrevet om ham hos seg i Toraen og Evangeliet.»^V

Det var basert på dette at profeten Moḥammad ﷺ sa: «Jeg er min far Abrahams skuddbønn og Jesu gledelige budskap!»^{VI}

^I Koranen 4:171.

^{II} Al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*, 4:111#3208.

^{III} Koranen 61:6.

^{IV} Ibn Kathīr, *Qaṣaṣ al-anbiyā'*, 2:432.

^V Koranen 7:157.

^{VI} Aḥmad ibn Moḥammad ibn Ḥanbal ash-Shaybānī, *Mosnad al-imām Aḥmad ibn Ḥanbal* (Beirut: Mo'assasah ar-risālah, 2001), 36:595#22261.

Er profeten Moḥammad ﷺ nevnt i Bibelen?

Noen vers fra Bibelen blir også brukt som argumenter av de muslimske skriftlærde.

Høysangen

I Bibelen finner vi et kjærlighetsdikt, kjent under navnet «Høysangen», eller «Sangenes sang» når vi oversetter den hebraiske tittelen. Mange kan stille seg undrende til at et kjærlighetsdikt skal være en del av en bok åpenbart av Gud. De kristne skriftlærde erklærer skriften som en guddommelig åpenbaring og viser til følgende ord i den: «Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd, ...»¹ Disse ordene innebærer fire grunnprinsipper med tanke på skriftens ord:

1. Nyttig til opplæring: Det den sier, må innebære en religiøs lære.
2. Tilrettevisning: Den må vise en rett vei ved å formane en og få en til å avstå fra syndige handlinger.
3. Veiledning: Den veileder en gjennom livets faser ved å skille mellom rett og galt.
4. Oppdragelse i rettferd: Den samler de tre førstnevnte punktene og fostrer en til å bli rettskaffen.

Ser vi nå på Høysangen og forsøker å finne disse fire grunnprinsippene i den, vil vi faktisk ikke gjøre det. Den lærer oss ikke en religiøs lære. Vi får ingen religiøs formaning gjennom den. Vi blir ikke veiledet med tanke på hva som er rett og galt. Den oppdrar oss ikke til å bli rettskaffen.

Den er en kjærlighetserklæring sunget av profeten Salomo ✠ til en kvinne, og hun svarer med å uttrykke sine følelser. Dette gjør det veldig vanskelig å forstå hvorfor en slik tale i det hele tatt har funnet sted i Bibelen, hvis vi forholder oss til de fire grunnprinsippene som er satt av Paulus. Den eneste måten denne Høysangen kan forsvares på, er hvis det blir ansett som en allegori – en tale som har en annen skjult betydning enn den som blir framsagt. De fleste fortolkerne mener at Høysangen er en allegorisk framstilling. Det vil si at det er et skjult og

¹ 2 Tim 3,16.

dypere budskap bak hele diktet. Jødiske fortolkere tolker det som Guds kjærlighet til Israels barn, mens de kristne fortolkerne tolker det som profeten Jesu ✝ kjærlighet til kirken eller de troende.^I

Når selv Bibelens fortolkere anser Høysangen som en allegorisk framstilling, blir man nødt til å innse at et kjærlighetsdikt til en kvinne ikke hører hjemme i en skrift. Med dette for øyet sitter man med to valg: Enten er Paulus' erklæring om Bibelen feil, eller så er Høysangen en allegori.

Det mest omstridte verset er som følger: «Ganen smaker søtt, alt ved ham gir glede.

Slik er min kjæreste, slik er min elskede, dere Jerusalems døtre.»^{II} I den hebraiske teksten står ordet *machmadiym* skrevet. Ordet har betydningene herlig, yndig, derfor blir det ansett som fornøyelse eller glede, noe man oppnår ved kjærlighet og hengivenhet. Av den grunn blir det tolket som: den elskede, begjær, bedårende, en behagelig eller dyrebar ting. I alle fall forekommer dette ordet flere steder i Bibelen.^{III} Ordet har blitt benyttet med sine forskjellige betydninger i ulike kontekster.

Å argumentere for at ordet alene er navnet til vår profet ✝, blir både urettferdig og ulogisk siden det også blir anvendt med andre betydninger i skriften. Derfor kan ikke det rettferdiggjøre argumentet om at det er profeten Moħammads ✝ navn som nevnes i dette tilfellet.

Andre vers i Bibelen

Vi finner andre vers i Bibelen som kan tydes som mer tydelige forutsigelser. Det står skrevet i Bibelen: «Se, Min tjener, som Jeg støtter, Min utvalgte, i ham har Jeg Min glede. Jeg har lagt Min Ånd på ham, han skal føre retten ut til folkeslagene.»^{IV} Videre blir det opplyst at den Guds tjener skal med troskap føre retten ut, og fjerne kyster venter på den loven.^V Historien bevitner at det ikke har vært en

^I Thomas L. Constable, «Notes on Song of Solomon 2016 Edition,» #2, <http://www.soniclight.com/constable/notes/pdf/song.pdf> (opp søkt 14.05.22).

^{II} Høys 5,16.

^{III} Hos 9,6, 9,16; Esek 24,16, 24,21, 24,25; 2 Krøn 36,19; Høys 5,16; 1 Kong 20,6; Klag 1,10, 1,11, 2,4; Jes 64,11; Joel 3,5.

^{IV} Jes 42,1.

^V Jes 42,3–4.

eneste profet etter profeten Jesaja ✠ hvis lov har spredd seg eller blitt etablert unntatt profeten Moḥammads ﷺ.

«La ørkenen og dens byer heve sine stemmer, og la Kedars landsbyer fryde!»^I Kedar var sønnen til profeten Ismael ✠, og han kommer i ættetavlen til vår profet ﷺ. Kedar og hans sønner var bosatt i Arabia. Hans etterkommere var kjent ved hans navn.

«De som bor i Sela, skal juble, de skal rope fra fjelltoppene.»^{II} De kristne fortolkerne mener at det er Sela (Petra) i Jordan som omtales, men noen muslimer mener at det er fjellet Sela' i Medina. Det var derfor jødiske stammer hadde bosatt seg i Yathrib (Medina), da de visste at det skulle komme en siste Guds profet ﷺ til denne byen.

«Jeg har formet deg og gjort deg til en pakt for folket, til et lys for folkeslagene.»^{III} Profetien gjelder en profet som skal være en rettleder for hele menneskeheten og ikke bare for jøder / Israels barn. Ifølge Bibelen kan den ikke gjelde profeten Jesus ✠, for der står det skrevet: «Jeg er ikke sendt til andre enn de bortkomne sauene i Israels hus.»^{IV} På den andre siden opplyser Koranen oss når Gud taler til profeten Moḥammad ﷺ: «Vi har ikke sendt deg som noe annet enn en gledens budbringer og advarer for hele menneskeheten ...»^V

Profetien fortsetter: «Jeg fører de blinde på en vei de ikke kjenner, på stier de ikke kjenner, leder Jeg dem.»^{VI} Det er tydelig at det med blinde menes et folk som ikke har rettledningen hos seg og heller ikke et sendebud som rettleder dem. Etter tiden til profeten Ismael ✠ kom det ikke noen profet til araberne i Hijaz før profeten Moḥammad ﷺ kom til dem. Koranen sier: «Tvert imot, den er sannheten fra din Herre, for at du skal advare et folk som det ikke har kommet noen advarer til før deg, slik at de må få fatt i rettledningen.»^{VII}

Profetien kan ikke gjelde profeten Jesus ✠, for Israels barn hadde fått tilsendt flere tusen profeter. Profetien gjør det også klart for oss at det folket som skulle motta Guds utvalgte ﷺ, skulle være

^I Jes 42,11.

^{II} Jes 42,11.

^{III} Jes 42,6.

^{IV} Matt 15,24.

^V Koranen 34:28.

^{VI} Jes 42,16.

^{VII} Koranen 32:3.

flergudsdyrkere, og vi vet at majoriteten blant profeten Moḥammads folk var flergudsdyrkere selv om det også fantes noen få monoteister. Når det gjelder jødene (Israels barn), ble de ansett som monoteister til tross for at de drepte profeter og brøt Guds lov.

Israels barns brødre

En annen profeti som anses som en del av det gledelige budskapet, er følgende vers: «Jeg vil la det stå fram en profet som deg for dem fra deres brødre^I. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal forkynde for dem alt det Jeg pålegger ham.»^{II}

Ordet «brødrene» er blitt brukt, og ikke «barn». Profeten Jesus var fra Israels barn, og ikke fra deres brødre. En profet som stammer fra profeten Ismael , passer derimot denne beskrivelsen bedre, da profeten Ismaels avkom blir ansett som israelittenes brødre. «En profet som deg» sier oss at det vil være en profet lik profeten Moses . Man trenger ikke å fordype seg grundig i disse ordene for å forstå at profeten Jesus ikke var lik ham. Profetene Moḥammad og Moses hadde flere likheter. De hadde begge en far og en mor, og begge ble født som oss vanlige. Begge etablerte loven de ble tildelt av Herren. Begge utvandret fra sitt hjemland til et annet, men kom tilbake og fullførte sine oppgaver.

Ordene ble lagt i profeten Moḥammads munn: «Sannelig, det påligger Oss å samle Koranen og la den bli resitert.»^{III} Gud opplyser at det er Hans ansvar å samle den i profetens hjerte og la profetens tunge resitere den.

^I I den norske 2011-utgaven av Bibelen står det «landsmenn», men det hebraiske ordet er blitt tolket og oversatt som «brødre» av mange oversettere og fortolkere, se: English Standard Version, King James Bible, Holman Christian Standard Bible, JPS Tanakh 1917, Jubilee Bible 2000, King James 2000 Bible, American King James Version, American Standard Version, English Revised Version, World English Bible, Young's Literal Translation.

^{II} 5 Mos 18,18.

^{III} Koranen 75:17.

Talsmannen, sannhetens ånd

I Bibelen oppdager vi også ord som skal ha blitt sagt av profeten Jesus ✠. Disse ordene profeterer en annen profets komme. Det står i Bibelen: «Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud. Og jeg vil be min Far, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal være hos dere for alltid: sannhetens ånd, ...»^I Før det argumenteres videre, er det viktig å forstå at disse ordene ikke kan handle om en guddommelig ånd. Bibelen sier: «Men når sannhetens ånd kommer, skal han veilede dere til hele sannheten. For han skal ikke tale ut fra seg selv, men si det han hører, og gjøre kjent for dere det som skal komme. Han skal herliggjøre meg, ...»^{II} Det første vi må konsentrere oss om, er at han fortsatt skal komme, altså er han ikke blant dem. Når vi snakker om den hellige ånd, var den allerede der før og under profeten Jesu ✠ liv, ifølge Bibelen. For den sier: «Hun (Elisabet) ble fylt av den hellige ånd ...»^{III}, «Sakarias ble fylt av den hellige ånd.»^{IV} og «... helt fra mors liv skal han være fylt av den hellige ånd.»^V Alle disse tre versene klargjør at den hellige ånden var der før profeten Jesus ✠ ble født. Det står også skrevet i Bibelen: «Fylt av den hellige ånd vendte Jesus tilbake fra Jordan.»^{VI} Det beviser at den hellige ånden også var til stede under profeten Jesu ✠ liv.

Hvis vi ser litt på versene, ser vi at det første kravet til kjærlighet til profeten Jesus ✠ er å holde skriftens bud. Det viktigste budet – det første budet – er uheldigvis det som aller først blir kastet bak ryggen. Før vi ser på ordet «talsmann», er det viktig å få med seg «en annen». Det vil ikke si den som allerede er der, men en annen som fremdeles skal komme. «Talsmannen», hvis tro og lære skal være hos menneskene for alltid. Den talsmannen skal være sannhetens ånd, og hans oppgave skal være å rettlede menneskene til sannheten. For den talsmannen skal ikke tale fra seg selv.^{VII} Den talsmannen skal profetere framtiden og endetiden og forherlige profeten Jesus ✠ ved å renvaske hans navn for beskyldninger om å ha del i guddommen.

^I Joh 14,15–17.

^{II} Joh 16,13–14.

^{III} Luk 1,41.

^{IV} Luk 1,67.

^V Luk 1,15.

^{VI} Luk 4,1.

^{VII} «... og heller ikke taler han av egen lyst, hans ord er kun det som blir åpenbart for ham.» Koranen 53:3–4.

Det ultimate spørsmålet er som følger: Hvis denne talsmannen er den hellige ånden, hvorfor fullbyrder den ikke sin oppgave allerede på den tiden, for den var jo der?

Et vers i Bibelen sier: «... men talsmannen, den hellige ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, ...»^I Dette er det eneste verset som tydelig sier at det er den hellige ånden som er talsmannen. Spørsmålet forblir: «Hvorfor skal den bli sendt hvis den allerede er der?» Verset motsier de andre versene. Det hevdes også at ordet «hellige» er lagt til i senere tid, og at det opprinnelig stod: «talsmannen, ånden ...» Men det sistnevnte argumentet kan ikke anses som sterkt ifølge et nøytralt standpunkt.

Pronomenet «han» blir gjentatt gang på gang med hensyn til talsmannen,^{II} noe som gir et inntrykk av at det må være et menneske, og ikke den såkalte hellige ånden, som anses som en del av guddommen.

Guds bekreftelse er størst

Vi er ikke avhengige av å bruke Bibelen som argument for «det gledelige budskapet» profetert av profeten Jesus ☩. Hvis man setter andre argumenter til side og bare ser på evangeliet etter Barnabas – Josef, en levitt fra Kypros,^{III} finner vi profeten Moḥammads ☩ navn direkte nevnt 15 ganger.^{IV} Det var faktisk Barnabas som talte på vegne av Paulus og fikk disiplene til å godta ham.^V Men vi vet at dette evangeliet ikke er ansett som autentisk eller genuint ifølge de kristne skriftlærde, enda de anerkjenner Barnabas som en sann troende kristen.

For vår del er de islamske kildene mer enn tilstrekkelige for oss, slik som Herren selv sier: «Gud er mer enn nok som vitne – Moḥammad er Guds sendebud!»^{VI}

^I Joh 14,26.

^{II} Joh 16,4–15.

^{III} Apg 4,36.

^{IV} Evangeliet etter Barnabas, kapitlene 39, 41, 44, 54, 55, 97, 112, 136, 163 og 220.

^V Apg 9,27–28.

^{VI} Koranen 48:28–29.

Avslutning

Kildene i islam og kristendommen bekrefter at Jomfru Maria ☩ ble utvalgt av Gud til å føde en profet som var en profet med høy status hos Gud.^I Herren fortalte henne om at sønnen hennes skulle være en ren og rettskaffen tjener av Gud.^{II} Denne tjeneren skulle motta visdom og Evangeliet fra Gud.^{III} Hans fødsel skulle være mirakuløst og unikt slik som profeten Adams ☩ var.^{IV} Profeten Adam ☩ ble født uten en mor eller en far, mens profeten Jesus ☩ hadde en mor, men ikke en far. Koranens og Bibelens ord beviser at profeten Jesu ☩ fødsel fant sted i september/oktober.^V

Emnet som vi undersøkte og hadde som mål å belyse, var om vi kan være enige med de kristne om at profeten Jesus ☩ har del i guddommen eller ikke. Gjennom mange tekstuelle bevis og motargumenter fra Bibelen, beviste vi at Gud er Skaperen og Herren og Den som gir liv og lar dø.^{VI} Profeten Jesus ☩ er Hans tjener og skapning som ikke evner det Herren evner og heller ikke har han mer kunnskap enn den Herren gir ham.^{VII} Gud er helligere enn å gjøre ting som mennesker gjør slik som å spise og drikke og sove og lignende, men profeten Jesus ☩ gjorde disse tingene.^{VIII} Ifølge kristentroen skal han ha ropt på sin Gud da han ble korsfestet. Det er uforståelig at en person roper på seg selv på den måten. Paulus bekreftet med sine egne ord at profeten Jesus ☩ var underlagt Gud,^{IX} det bryter i utgangspunktet med treenighetens lære som mener at Gud er tre personer i ett guddomsvesen. Profeten Jesus ☩ tilba og tjente noen, han var en tilbeder og tjener.^X Han befalte ikke om å bli tilbedt eller tjent som en sidestilt av Gud.

^I Koranen 3:42–43.

^{II} Koranen 19:17–19.

^{III} Koranen 19:47–48.

^{IV} Koranen 3:59.

^V Koranen 19:24–26; Michael Scheifler, «*On what day was Jesus born?*» Primitive Baptist Digital Library, [www.primitivebaptist.net/Articles/Misc/Onwhatdaywasjesusborn.htm](https://www.primitivebaptist.net/articles/misc/onwhatdaywasjesusborn.htm) (oppført 11.05.22).

^{VI} Joh 5,26.

^{VII} Matt 24,36.

^{VIII} Luk 7,34.

^{IX} 1 Kor 15,27–28.

^X Matt 6,9.

Vi gransket begrepet «herre» som er et argument som brukes av de kristne for å erklære profeten Jesus ☩ som guddommelig. Men vi demonstrerte ved Bibelen at det også var andre som ble kalt «herre» i Bibelen og ikke bare profeten Jesus ☩.^I Tomas' plutselig følelsesuttrykk som anses som en troserklæring med hensyn til treenigheten,^{II} ble tilbakevist ved at det også ble sagt til andre at de skulle være som Gud i Bibelen.^{III}

Det største argumentet til de kristne ble analysert og systematisk tilbakevist: «Jeg og Far er ett.»^{IV} Vi forklarte at dette argumentet er dratt ut av kontekst og brukt som man selv føler for. En grundig gjennomgang av verset knyttet til de tidligere versene, oppklarte at denne erklæringen var en del av en samtale som han hadde med jødene i templet, der han fortalte dem at han var Messias som utførte mirakler ved Guds kraft. Det evige livet som ble gitt til de som trodde på profeten Jesus ☩, var Guds løfte og gave til Sine tjenere. Profeten Jesus ☩ fortalte dem om at de som fulgte ham, skulle Gud beskytte, derfor kunne ikke noen skade dem, for de som var trofaste til profeten Jesus ☩, kom under Guds beskyttelse. Det å være ett med Herren vil si at Guds profeters vei fører til Herrens nærhet og kjærlighet. Det betyr ikke at de er det samme som Herren eller at de har del i guddommen.^V

Islams hovedbudskap er det første budet som er nevnt i Toraen/Bibelen.^{VI} Bibelens egne ord er tydelige på at Gud ikke godtar noen andre enn Seg selv til å være guddommelig.^{VII} Gud er én fordi at Han ikke har delt Sitt vesen med noen andre. Han har ikke avlet noen, og heller ikke er Han blitt avlet.^{VIII} I kristendommen tror man også på at profeten Jesus ☩ er Guds enbårne sønn.^{IX} Men Bibelen forteller at det finnes andre som også har blitt kalt sønn av Gud og Hans førstefødte sønn.^X

^I 1 Mos 24,12.

^{II} Joh 20,28.

^{III} 2 Mos 4,16–17, 2 Kor 4,4.

^{IV} Joh 10,30.

^V Joh 10,22–30.

^{VI} 2 Mos 20,3.

^{VII} 2 Mos 20,23, Jer 16,20.

^{VIII} Koranen 112:3.

^{IX} Joh 3,16.

^X Sal 2,7, 2 Mos 4,22, Jer 31,9.

Koranen klargjør hva, og hvem profeten Jesus ﷺ er: ««Dere skriftens folk! Overskrid ikke grensene i deres trosoverbevisning. Si ikke om Gud noe annet enn sannheten! Sannheten er at Messias, Jesus, sønn av Maria, er Guds sendebud og Hans ord som Han overførte til Maria, og en ånd fra Ham. Tro derfor på Gud og sendebudene Hans, og si ikke: 'Treenighet!' Slutt med det, det er det beste for dere. Sannelig, Gud er den eneste Guden. Helligere er Han enn at Han skulle ha en sønn! ...»¹

Vi konkluderer med at profeten Jesus ﷺ er en profet og et sendebud sendt av Gud. Han er ikke guddommelig, og troen på treenigheten var ikke en del av hans lære. Hans største oppgave var å rettlede folk og føre dem nær Gud, men også å opplyse om at det skulle komme en profet etter ham som ville være den siste profeten. Den profeten er profeten Moḥammad ﷺ.

¹ Koranen 4:171.

Litteraturliste

- Al-Bayḍāwī, ‘Abdullāh ibn ‘Omar ibn Moḥammad. *Anwār at-tanzīl wa asrār at-ta’wīl*. 5 bd. Beirut: Dār iḥyā’ at-torāth al-‘arabī, 1997.
- Al-Bokhārī, Moḥammad ibn Ismā‘īl. *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*. 9 bd. Beirut: Dār ṭauq an-najāh, 2001.
- Al-Ifriqī, Ibn Manzōr. *Lisān al-‘arab*. 15 bd. Beirut: Dār Ṣādir, 1993.
- Al-Iṣfahānī, Al-Ḥosayn ibn Moḥammad ar-Rāghib. *Al-Mofradāt fī gharīb al-Qor’ān*. Beirut: Dār al-qalam, 1991.
- Al-Qorṭobī, Moḥammad ibn Aḥmad. *Al-Jāmi’ li aḥkām al-Qor’ān*. 20 bd. 2. utg. Kairo: Dār al-kotob al-miṣriyyah, 1964.
- An-Nasā’ī, Aḥmad ibn Sho‘ayb. *As-sonan aṣ-ṣoḡhrā*. 8 bd. 2. utg. Aleppo: Maktab al-maṭbō‘āt al-islāmiyyah, 1986.
- Ar-Rāzī, Aḥmad ibn Fāris. *Mo’jam maqāyīs al-logḡah*. 6 bd. Beirut: Dār al-fīkr, 1979.
- Ar-Rāzī, Moḥammad ibn ‘Omar. *At-Tafsīr al-kabīr*. 32 bd. 3. utg. Beirut: Dār iḥyā’ at-torāth al-‘arabī, 1999.
- Ash-Shaybānī, Aḥmad ibn Moḥammad ibn Ḥanbal. *Mosnad al-imām Aḥmad ibn Ḥanbal*. 45 bd. Beirut: Mo’assasah ar-risālah, 2001.
- Bible Hub. «1. ab.» www.biblehub.com,
<http://biblehub.com/hebrew/1.htm> (oppsøkt 14.05.22).
- Bible Hub. «1121. ben.» www.biblehub.com.
<http://biblehub.com/hebrew/1121.htm> (oppsøkt 14.05.22).
- Bible Hub. «430. elohim.» www.biblehub.com.
<http://biblehub.com/hebrew/430.htm> (oppsøkt 14.05.22).

Constable, Thomas L. «Notes on Song of Solomon 2016 Edition.»
side 2. <http://www.soniclight.com/constable/notes/pdf/song.pdf>
(oppført 14.05.22).

Ibn Kathīr, Ismā‘īl ibn ‘Omar. *Qaṣaṣ al-anbiyā’*. Kairo: Maṭba‘ah dār
at-ta’līf, 1968.

Scheifler, Michael. «*On what day was Jesus born?*» Primitive Baptist
Digital Library. www.primitivebaptist.net.
[https://www.primitivebaptist.net/Articles/Misc/
Onwhatdaywasjesusborn.htm](https://www.primitivebaptist.net/Articles/Misc/Onwhatdaywasjesusborn.htm) (oppført 11.05.22).